

Армија културе

Лепота снаге и снага лепоте

Драгана
Марковић

Када је отварајући дисциплину „Армија културе” у Музеју међународних војних игара у парку „Патриот” директор Управе за културу Министарства одбране Руске Федерације Артјом Горниј најавио да је „Дом пријатељства” на полигону „Алабино” место где ће се сусрести лепота снаге и снага лепоте, деловало је као добро срочена фраза... А онда је сваки наредни дан потврдио пуно значење тих речи.

Најмлађа дисциплина, први пут ове године уведена у званично такмичење на Међународним војним играма, „Армија културе” окупила је и највећи број учесника – 20 земаља. У Дому пријатељства у оквиру изложбене делатности, а у Централном дому руске армије музичким нумерама своју културу представили су: Азербејџан, Ангола, Јерменија, Белорусија, Буркина Фасо, Венецуела, Вијетнам, Индија, Иран, Казахстан, Кина, Лаос, Мали, Мјанмар, Русија, Србија, Сирија, Таџикистан, Узбекистан и Шри Ланка.

Снага лепоте различитости култура, обичаја, језика, писма, музике, поднебља – пленила је из дана у дан посетиоце изложбеног павиљона.

„Армија културе” замишљена је као такмичење у неколико дисциплина: соло певање, инструментал, кореографија, дует и изложбена делатност – за које су одлучујући гласови жирија. Пласман *Филмске разједнице* вреднује се бројем „лајкова” на интернет платформи игара, а петоминутно представљање, мини концерт у парку „Патриот” сваке од држава учесница – гласовима публике.

Изложбени штанд Србије је већ на самом отварању игара посетило више делегација. Издвајамо посету делегације Војске Србије коју је предводио начелник Оперативне управе (Ј-3) генерал-мајор Желимир Глишовић и посету начелника Генералштаба Оружаних снага Руске Федерације генерала армије Валерија Герасимова.

Након представљања изложбене поставке штанда Србије генерал Герасимов је нагласио изузетно пријатељство и блискост између руског и српског народа, напомињући да је на вест о тешкој ситуацији у Србији на почетку Првог светског рата цар Николај Други наредио општу мобилизацију, а када је Немачка чула за то, објавила је рат Русији. Штанд Србије посетио је и заменик министра одбране Руске Федерације генерал-пуковник Јунус-Бек Јевкуров, обећавајући да ће, када за то дође време, написати књигу о догађајима на Косову и Метохији 1999. године, у којима је учествовао.

Снагу лепоте језиком уметности која не познаје границе препознали смо и у виртуозном спонтаном дијалогу наше и руске хармонике, српског кларинета и венецуеланске флауте, у гласовима солиста који до хармоније звука износе емоције уткане у препознатљиве мелодије,

у игри српског кола коме се придружују Шриланчани. Марш „Опраштање словенске жене” Василија Агапкина, који је млади руски кадет, штабни трубач Коњичког пука написао 1912. године као емотивну реакцију на догађаје на Балкану, посвећену Српкињама које испраћају своје мужеве у рат, започет је као инструментал на представљању нашег штанда, а онда је млади кинески војник додао речи...

Изложбеном поставком у Дому пријатељства подсетили смо да је мало народа током историје увек било на правој страни – на страни добра. Портрет Србије исписали смо историјским и савременим личностима које је изнедрила, представљајући Србију као земљу научних достигнућа Николе Тесле, Милутина Миланковића и Михајла Пупина, књижевности нобеловца Иве Андрића, филмова Емира Кустурице и Милоша Биковића, музике Ђорђа Марјановића, али и спорта, у коме се на победничка постоља многих европских и светских такмичења успињу српски репрезентативци, док је у тенису на свету само један Новак Ђоковић.

Представили смо Војску Србије као домаћина једне од дисциплина Међународних војних игара – „Чувара реда”. Посебна тема наше изложбе, под слоганом „Србија памти”, била је и представљање дуге и богате традиције културе у српској војсци, где већина српских војних културних и научних институција датира из 19. века.

Чувањем и неговањем сопствене традиције потврђујемо тезу да је војска без своје културе, као човек без душе...

Ту душу, дубоко уткану у сваку реч, слику, мелодију, кадар којим се екипа Србије представила на Међународним војним играма препознали су и домаћини, и посетиоци и други учесници такмичења. И наши ће снајперисти, војачи, тенкисти остати запамћени по својој професионалности, пријатељској атмосфери коју су око себе ширили, поштовању и разумевању различитости...

А лепоти снаге – виртуозном кретању тенкова преко препрека „Алабина”, тенковском балету уз музику „Лабудовог језера” Чајковског, тренутку у коме се земља затресе под тенковским плотунима, у ритму музике која допире са неког од штандова – били смо свакодневни сведоци.!